

In memoriam L. Kliphuis. — Op 6 oktober jl. is op 80-jarige leeftijd onze vriend en collega LUPKO KLIPHUIS te St. Annaparochie overleden. Hij werd op 28 februari 1894 te Emmen geboren. Hij bezocht de h.b.s. te Assen en na het behalen van zijn eindexamen ging hij medicijnen studeren in Leiden. Tijdens de Eerste Wereldoorlog, in verband met zijn militaire standplaats Assen, vervolgde hij zijn studie in Groningen, waar hij in 1922 zijn arts-diploma behaalde. Hij vestigde zich eerst als assistent bij zijn door hem zo gewaardeerde schoonvader, Dr. LIJBERING te St. Annaparochie, van wie hij enige jaren later de praktijk overnam.

Collega KLIPHUIS was een bekwaam arts; hij had niettegenstaande zijn zeer drukke praktijk steeds de rust en de tijd zijn patiënten op voorbeeldige wijze als raadsman en vertrouwensarts bij te staan. Hij was een dokter van de oude stempel en bleef tot het eind van zijn leven zijn oud-patiënten in de verschillende ziekenhuizen bezoeken. Een arts, die de medische ethiek steeds hoog gehouden heeft en hiernaar met een eigen persoonlijke stijl leefde. Hij was mede om deze kwaliteiten een gezien man; tevens was hij een geboren causeur, die zo boeiend en humoristisch kon vertellen, dat een ieder graag naar hem luisterde. Een zeer belezen collega, die veel hield van kunst, literatuur en filosofie. Hij was erg gefascineerd door de filosofen NIETZSCHE en BUBER, van wie hij vele citaten uit het hoofd kon declameren.

Collega KLIPHUIS heeft diverse functies in het maatschappelijk leven bekleed. Zo was hij lid van het Medisch Tuchtcollege te Groningen; plv. lid van het Centrale Tuchtcollege te 's-Gravenhage; voorzitter van het Groene Kruis, afdeling Het Bildt; lid van de Raad van Toezicht van de Friesland Bank, afdeling St. Annaparochie en voorzitter van de Wijkverpleging te St. Annaparochie.

Hem en zijn vrouw zijn in hun leven het verdriet en leed niet gespaard gebleven. Ongetwijfeld de grootste slag in hun leven was het overlijden door een noodlottig ongeval van hun dochter MINEKE, schoolarts te Baarn. Gelukkig is een langdurig ziekbed hem gespaard gebleven. Voor zijn vrouw, aan wie hij, zoals hij altijd zei, zoveel te danken had, en die nu alleen achterblijft, moeten de goede herinneringen die zij aan hem bewaard een troost zijn. Ook gaan onze gedachten uit naar zijn kinderen en kleinkinderen, die zoveel in hem hebben verloren.

Onder overweldigende belangstelling, van vrienden, collegae en oud-patiënten werd afscheid genomen van

een voortreffelijk huisarts en nobel mens, wiens naam gedurende vele jaren in St. Annaparochie en Friesland een begrip is geweest en zal blijven.

Hij ruste in vrede.

Leeuwarden, 28 oktober 1974

H. L. STRAAT
H. A. VOGELZANG

F. E. Posthumus Meyjes 75 jaar. — Op 17 november wordt F. E. POSTHUMUS MEYJES, neuroloog te Haarlem, 75 jaar. Geboren in Amsterdam, waar zijn grootvader huisarts was, volgde hij daar het Barlaeus-Gymnasium en verwierf hij in 1925 cum laude zijn arts-diploma aan de Gemeentelijke Universiteit.

Na een korte periode als assistent op de pathologische anatomie bij Prof. DE VRIES, specialiseerde hij zich in de Utrechtse Kliniek tot zenuwarts onder leiding van L. BOUMAN. Vervolgens werd hij in 1928 aangesteld als Gestichtsgeneesheer aan het Provinciaal Ziekenhuis nabij Santpoort, dat toen onder leiding stond van VAN DER SCHEER en KRAUS. In deze tijd werd hij in de gelegenheid gesteld gedurende een half jaar een stage te volgen aan het destijds zeer vermaarde Neuro-Pathologische Instituut van Prof. A. JACOB in Hamburg. Uit die tijd dateren de grote belangstelling en voorliefde voor de relatie tussen kliniek en het neuro-pathologisch substraat, die kenmerkend is geweest voor zijn eigen neurologische arbeid. In 1932 promoveerde hij bij Prof. BROUWER in Amsterdam op het proefschrift *Experimenteel anatomisch onderzoek omtrent het centraal acustische stelsel*.

In 1935 deed hij zijn intrede als klinisch specialist in het St. Elisabeth's of Groote Gasthuis te Haarlem en sedertdien zijn om velerlei redenen P.M. en het E.G. in Haarlem sterk met elkaar verbonden begrippen gebleven. Aanvankelijk oefende hij een gecombineerd neurologisch-psychiatrische praktijk uit, maar na de oorlog beperkte hij zich geleidelijk tot de neurologie. Hij publiceerde in binnen- en buitenlandse tijdschriften een 20-tal artikelen en verder verscheen in 1941 van zijn hand het boek *Acute neurologie*, dat in die tijd een betrouwbare toeverlaat vormde voor de medicus-practicus en assistent in opleiding.

Hoewel POSTHUMUS MEYJES zich in sociaal opzicht ook gemakkelijk bewoog als een graag geziene gast en gerenommeerd tafelspreker, gaf hij zijn overtuiging over zaken buiten het neurologisch vakgebied niet gemakkelijk prijs. Een duidelijke uitzondering daarop

